

BALIKESİR ÜNİVERSİTESİ

Eğiticilerin Eğitimi Koordinatörlüğü

AKADEMİK BİRİM İHTİYAÇ ANALİZİ

ANKET SONUÇLARI RAPORU

EDREMİT MESLEK YÜKSEKOKULU

2025–2026 Eğitim Öğretim Yılı

İÇİNDEKİLER

1.	Giriş ve Raporun Amacı	3
2.	Yöntem	3
3.	Bulgular	4
3.1.	Katılımcı Profili – Ünvan Dağılımı	4
3.2.	Mevcut Yetkinlik Düzeyleri	5
3.3.	Eğitim İhtiyacı Düzeyleri	6
3.4.	Eğitim Konularının Öncelik Sıralaması	7
3.5.	Diğer Eğitim İhtiyaçları	8
3.6.	Tercih Edilen Eğitim Türü	8
4.	Genel Değerlendirme ve Öneriler	9

1. GİRİŞ VE RAPORUN AMACI

Bu rapor, Balıkesir Üniversitesi BAÜN Eğitimcilerin Eğitimi Koordinatörlüğü tarafından 2025–2026 eğitim öğretim yılı kapsamında gerçekleştirilen Edremit Meslek Yüksekokulu İhtiyaç Analizi Anketi sonuçlarını özetlemektedir. Raporun temel amacı; ilgili *meslek yüksekokulunda* görev yapan öğretim elemanlarının mevcut yetkinlik düzeylerini ve eğitim ihtiyaçlarını belirleyerek Koordinatörlüğe yönelik önceliklendirme yapılmasına katkı sunmaktır.

Anket kapsamında katılımcıların unvanları, çeşitli alanlardaki öz değerlendirmeleri, eğitim ihtiyaç düzeyleri, konu öncelikleri ve tercih ettikleri eğitim formatları sorgulanmıştır. Elde edilen bulgular frekans tabloları ve yorumlar aracılığıyla akademik yazım standartlarına uygun biçimde sunulmuştur.

2. YÖNTEM

Araştırmada betimsel tarama modeli benimsenmiştir. Veri toplama aracı olarak çevrimiçi anket formu kullanılmıştır. Anket dört bölümden oluşmaktadır:

- Kişisel bilgiler (akademik birim ve unvan)
- Öz değerlendirme – mevcut yetkinlik düzeyi (5'li Likert)
- Eğitim ihtiyacı düzeyi (5'li Likert, 1=Hiç ihtiyacım yok, 5=Çok yüksek ihtiyacım var)
- Eğitim konularının önceliklendirilmesi (sıralama) ve açık uçlu görüş
- Tercih edilen eğitim türü (yüz yüze / online / hibrit)

Uygulama Dönemi	2025–2026 Güz Dönemi
Ölçek Türü	5'li Likert + Sıralama
Meslek Yüksekokulu	Edremit Meslek Yüksekokulu
Katılımcı Sayısı (N)	20

3. BULGULAR

3.1. Katılımcı Profili – Ünvan Dağılımı

Ankete katılan öğretim elemanlarının unvan dağılımı Tablo 1'de sunulmuştur.

Tablo 1. Katılımcıların Unvan Dağılımı

Ünvan	Frekans (f)	Yüzde (%)
Araştırma Görevlisi	0	0
Öğretim Görevlisi	15	75
Dr. Öğr. Üyesi	3	15
Doçent	1	5
Profesör	1	5
Toplam	20	100,0

Bulgular Yorumu

Tabloya göre, ankete katılan öğretim elemanları arasında en yüksek orana sahip unvan grubu **öğretim görevlisi** iken en düşük oran **profesör** grubuna aittir. Bu dağılım, eğitim ihtiyaçlarının planlanmasında unvana özgü farklılaşmaların gözetilmesi gerektiğine işaret etmektedir. Araştırmaya katılan grubun akademik unvan dağılımı incelendiğinde, katılımcıların büyük bir çoğunluğunun %75 (15 kişi) ile öğretim görevlisi kadrosunda yer aldığı, bu durumun da anket kitlesinin ağırlıklı olarak eğitim ve uygulama odaklı bir profilden oluştuğunu gösterdiği görülmektedir. Grubun geri kalan kısmını ise %15 oranında Dr. öğr. üyesi ile toplamda %25'lik bir dilimi temsil eden profesör ve doçentler oluşturmaktadır. Bu veriler ışığında, anketin yapıldığı birimin nispeten genç bir akademik kadroya sahip olduğu, üst kıdemli unvanların (prof. ve doç.) temsil oranının düşük kaldığı ve sonuçların temel olarak uygulama/eğitim kadrosunun görüş ve deneyimlerini yansıttığı söylenebilir.

3.2. Mevcut Yetkinlik Düzeyleri

Katılımcıların çeşitli alanlardaki mevcut yetkinlik düzeyleri 5'li Likert ölçeği ile değerlendirilmiştir (1=Çok Düşük, 5=Çok Yüksek). Alan ortalama ve standart sapma değerleri Tablo 2'de yer almaktadır.

Tablo 2. Mevcut Yetkinlik Düzeylerine İlişkin Betimsel İstatistikler

Alan / Madde	Yetkin değil (1)	2	3 (Orta Düzeyde Yetkin)	4	5 (Çok Yetkin)
Alan 1 (örn. Öğretim yöntem ve teknikleri)	0	0	3	11	6
Alan 2 (örn. Ölçme ve değerlendirme)	1	1	1	11	6
Alan 3 (örn. Öğretim tasarımı)	7	4	7	2	0
Alan 4 (örn. Öğrenci merkezli öğretim)	7	6	4	3	0
Alan 5 (örn. Öğrenme psikolojisi)	8	5	6	1	0
Alan 6 (örn. Program/öğrenme çıktısı yazma)	1	0	1	11	7
Alan 7 (örn. Öğrenme kuramları)	6	6	6	1	1
Alan 8 (örn. Öğretim programı tasarlama)	7	4	8	0	1

Not: Frekans değerleri her Likert düzeyi için (1–5) sırasıyla girilecektir.

Bulgular Yorumu

Tablo 2 incelendiğinde, katılımcıların en yüksek yetkinlik ortalamasını **program/öğrenme çıktısı yazma** alanında sergilediği, en düşük yetkinlik düzeyinin ise **öğrenme psikolojisi** alanında raporlandığı görülmektedir. Orta düzey yetkinlikle değerlendirilen alanlar mesleki gelişim planlamalarında öncelikli hedefler arasında yer alabilir. Katılımcıların %90'ı **program/öğrenme çıktısı yazma** alanda **4 ve 5 düzeyinde** (yüksek yetkinlik) toplanmıştır ve özellikle %35'i "çok yetkin" düzeyindedir. Bu, en yüksek ortalama puana karşılık gelmektedir. Katılımcıların %65'i ise **öğrenme psikolojisi** alanında **1 ve 2 düzeyinde** (düşük yetkinlik) yer almakta, yalnızca %5'i "yetkin" düzeyine ulaşmakta ve "çok yetkin" yanıtı hiç bulunmamaktadır. Bu da en düşük ortalama puanı göstermektedir.

Katılımcılar en güçlü oldukları alan olarak **program ve öğrenme çıktıları yazmayı**, en zayıf oldukları alan olarak ise **öğrenme psikolojisini** değerlendirmiştir. Bu durum, daha çok uygulamaya dönük becerilerde kendilerini yeterli gördüklerini, kuramsal/psikolojik temelli alanlarda ise daha fazla gelişime ihtiyaç duyduklarını göstermektedir.

3.3. Eğitim İhtiyacı Düzeyleri

Tablo 3. Eğitim İhtiyacı Düzeylerine İlişkin Betimsel İstatistikler

Alan / Madde	1 (Çok Düşük / Hiç Yok)	2	3 (Orta)	4	5 (Çok Yüksek)
Program çıktısı ve öğrenme çıktısı yazma	8	3	4	4	1
Öğretim programı tasarlama	7	4	8	0	1
Öğrenme kuramları	6	6	6	1	1
Öğrenci merkezli öğretim	7	6	4	3	0
Öğretim yöntem ve teknikleri	8	6	3	2	1
Ölçme ve değerlendirme	10	4	4	1	1
Öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu	7	4	7	2	0
Öğrenme psikolojisi	8	5	6	1	0

Bulgular Yorumu

Tablo 3 değerlendirildiğinde, **ölçme ve değerlendirme** alanının en yüksek eğitim ihtiyacı düzeyi ile öne çıktığı, buna karşın **öğretim programı tasarlama** alanında katılımcıların görece düşük ihtiyaç hissettikleri anlaşılmaktadır. Yüksek ihtiyaç belirtilen alanlar, koordinatörlük tarafından öncelikli eğitim programı başlıkları olarak dikkate alınacaktır. Tabloya genel bir perspektifle bakıldığında, katılımcıların pedagojik yetkinlik algılarının ağırlıklı olarak "Çok Düşük" ve "Düşük" seviyelerinde yoğunlaştığı, bu durumun da tüm başlıklar altında ciddi bir gelişim ihtiyacına işaret ettiği görülmektedir. Özellikle **ölçme ve değerlendirme** alanı, katılımcıların yarısının kendisini en alt seviyede görmesiyle **en yüksek eğitim ihtiyacı** duyulan konu olarak ön plana çıkarken; buna karşın **öğretim programı tasarlama** alanı, grubun %40'ının kendisini "orta" seviyede konumlandırmasıyla diğerlerine nazaran **görece daha düşük** bir ihtiyaç düzeyi sergilemektedir. "Çok Yüksek" yetkinlik bildirimlerinin neredeyse yok deneyecek kadar az olması, grubun uzmanlık düzeyinde rehberliğe ihtiyaç duyduğunu kanıtlar niteliktedir; dolayısıyla tasarlanacak eğitimlerin temel teorik bilgiden başlayıp uygulamalı becerilere uzanan kapsamlı bir yapıda kurgulanması stratejik bir gereklilik olarak değerlendirilmektedir.

3.4. Eğitim Konularının Öncelik Sıralaması

Katılımcılardan eğitim konularını kendi tercihleri doğrultusunda sıralamaları istenmiş; her konu için hesaplanan ağırlıklı ortalama sıralar Tablo 4'te sunulmuştur.

Tablo 4. Eğitim Konularının Öncelik Sıralaması

Eğitim Konusu	Ağırlıklı Ortalama Sıra	Genel Sıra
Program çıktısı ve öğrenme çıktısı yazma	5,10	2.sıra
Öğretim programı tasarlama	3,10	5.sıra
Öğrenme kuramları	3,70	4.sıra
Öğrenci merkezli öğretim	6,40	1.sıra
Öğretim yöntem ve teknikleri	2,80	6.sıra
Ölçme ve değerlendirme	2,10	8.sıra
Öğretim tasarımı ve teknoloji entegrasyonu	4,40	3.sıra
Öğrenme psikolojisi	2,40	7.sıra

Yorum: Ağırlıklı ortalama sıra hesaplamasında her sıralama pozisyonu için ters ağırlık yöntemi kullanılmıştır (1. sıra = 8 puan, 8. sıra = 1 puan vb.).

Bulgular Yorumu

Önceliklendirme bulguları incelendiğinde, katılımcıların en öncelikli eğitim konusu olarak **öğrenci merkezli öğretimi** tercih ettiği görülmektedir. İkinci sırada **program çıktısı ve öğrenme çıktısı yazma** yer almaktadır. Bu bulgular, birim özelinde hazırlanacak eğitim takviminin oluşturulmasında yol gösterici nitelik taşımaktadır.

Katılımcıların eğitim konularına yönelik tercihlerini yansıtan ağırlıklı ortalama sonuçları, **grubun Öğrenci Merkezli Öğretim ve Program/Öğrenme Çıktısı Yazma** gibi güncel, uygulanabilir ve çıktı odaklı başlıklara çok daha yüksek bir öncelik verdiğini göstermektedir. Buna karşın, listenin sonunda yer alan **Öğrenme Psikolojisi ve Ölçme ve Değerlendirme** gibi konuların en düşük puanları alması, katılımcıların daha teknik veya kuramsal derinlik gerektiren alanlara karşı görece bir mesafe sergilediklerini ortaya koymaktadır. Genel sıralamadaki bu eğilim, grubun eğitim önceliklerini "ilgi çekicilik" ve "modern pedagojik yaklaşımlar" üzerinden kurguladığını; ancak daha önceki analizlerde en yetersiz oldukları belirlenen **"ölçme ve değerlendirme"** gibi temel alanları talep sıralamasında en sona bırakarak gerçek ihtiyaçları ile öznel tercihleri arasında bir tezat oluşturduklarını kanıtlamaktadır.

3.5. Diğer Eğitim İhtiyaçları

Ankette yer alan açık uçlu soru aracılığıyla katılımcıların listede bulunmayan ancak ihtiyaç duydukları eğitim konularını belirtmeleri istenmiştir. Elde edilen yanıtlar içerik analizine tabi tutulmuş; öne çıkan temalar aşağıda özetlenmiştir.

Tablo 5. Açık Uçlu Yanıtlardan Elde Edilen Temalar

Tema / Konu	Frekans (f)	Örnek İfade
Yok / Cevap Yok	7	"Yok"
Öğrenme Psikolojisi	4	"...öğrenme psikolojisi; Öğretim"
Program ve Öğrenme Çıktısı Yazma	3	"...program çıktısı ve öğrenme çıktıları yazma"
Teknoloji Entegrasyonu	2	"Teknoloji entegrasyonu; Öğre"
Öğrenci Merkezli Öğretim	1	"Öğrenci merkezli öğretim; Öğ"
Yapay Zekanın Etik Kuralları	1	"Yapay zekanın etik kuralları"
Öğretim Yöntem ve Teknikleri	1	"Öğretim yöntem ve teknikleri"
Öğretim Programı Tasarlama	1	"Öğretim programı tasarlama"

Bulgular Yorumu

Açık uçlu yanıtlar incelendiğinde, kapalı uçlu maddelerin kapsamında ihtiyaç olan özellikle **öğrenme psikolojisi** ve **program/öğrenme çıktıları** yazma başlıklarında yoğunlaştığı görülmektedir. Bu bulgular, ek modüllerden önce standart eğitim modüllerinin planlanması gerektiğine işaret etmektedir. Bu veriler ışığında, katılımcıların %35'inin (7 kişi) ek bir talebinin olmadığını, geri kalanların ise en çok **öğrenme psikolojisi ve çıktı yazma** konularına odaklandığını söyleyebiliriz.

3.6. Tercih Edilen Eğitim Türü

Katılımcılara tercih ettikleri eğitim türü sorulmuş; yanıtların dağılımı Tablo 6'da verilmiştir.

Tablo 6. Tercih Edilen Eğitim Türü Dağılımı

Eğitim Türü	Frekans (f)	Yüzde (%)
Yüz yüze	8	40,0
Online	7	35,0
Hibrit (Yüz yüze + Online)	4	20,0
Boş/Geçersiz	1	5,0
Toplam	20	100,0

Bulgular Yorumu

Tablo 6'ya göre katılımcıların büyük çoğunluğu **yüz yüze** formatını tercih etmektedir. Bu bulgu, koordinatörlük tarafından tasarlanacak eğitim programlarının sunum biçiminin belirlenmesinde önemli bir girdi niteliği taşımaktadır.

Katılımcıların eğitim yöntemi tercihlerine bakıldığında, **yüz yüze** eğitim modelinin %40'lık bir oranla en çok arzulanan seçenek olduğu, ancak **online** tercihin %35 ile bu oranı çok yakından takip ettiği görülmektedir. Grubun %20'sinin her iki yöntemin harmanlandığı **hibrit modeli** desteklemesiyle birlikte, toplamda katılımcıların yarısından fazlasının (%55) eğitimin dijital bileşenler içermesine sıcak baktığı söylenebilir. Sonuç olarak, eğitim planlamasında geleneksel yüz yüze etkileşimin önceliğini koruduğu, fakat dijital platformların sunduğu esnekliğin de göz ardı edilemeyecek düzeyde talep gördüğü anlaşılmaktadır.

4. GENEL DEĞERLENDİRME VE ÖNERİLER

Bu bölümde, anket bulguları bütüncül bir bakış açısıyla değerlendirilerek koordinatörlük ve ilgili birim yöneticilerine yönelik çeşitli öneriler sunulmuştur.

1. 20 katılımcıdan elde edilen anket verileri, grubun profili, yetkinlikleri ve tercihleri arasındaki belirgin çelişkileri ortaya koymaktadır.
2. Stratejik müfredat planlaması yapılmalıdır. Katılımcıların en zayıf olduğu "**Ölçme ve Değerlendirme**" alanı ile en çok talep ettikleri "**Öğrenci Merkezli Öğretim**" konusu birleştirilmelidir. Katılımcıların ilgisini çekmeyen ancak hayati bir eksiklik olan ölçme-değerlendirme konuları, sevilen konuların içine "uygulama atölyeleri" olarak yedirilmelidir.
3. Teori-pratik dengesinin kurulması gerekmektedir. Grubun büyük çoğunluğunu oluşturan öğretim görevlilerinin uygulama odaklı profili dikkate alınarak, "**Öğrenme Psikolojisi**" gibi kuramsal eksikliklerin düz anlatım yerine sınıf içi vakalar ve gerçek senaryolar üzerinden aktarılması katılımı artıracaktır.
4. Hibrit modelin hayata geçirilmesi gerekmektedir. Online ve yüz yüze tercihlerin birbirine çok yakın olması nedeniyle; teorik bilgilerin **video kayıtları veya canlı webinarlar** (online) üzerinden verildiği, beceri odaklı atölye çalışmalarının ise kampüste (**yüz yüze**) **yapıldığı bir hibrit eğitim takvimi** oluşturulmalıdır.
5. Katılımcılar için uzman rehberliği sağlanması gereklidir. "Çok Yüksek" düzeyde yetkinlik bildirenlerin oranının yok denecek kadar az olması, grup içinde bir "**akran öğrenmesi**" modelinin şu aşamada zor olduğunu göstermektedir. Bu nedenle, eğitimlerin mutlaka **dışarıdan profesyonel pedagojik danışmanlar veya alan uzmanları** liderliğinde yürütülmesi gerekmektedir.
6. Katılımcıların güçlü alanların pekiştirilmesiyle değişim ve eğitim isteği kazandırılmalıdır. Katılımcıların kendilerini en yetkin gördüğü "**Öğrenme Çıktısı Yazma**" konusu, eğitimlerin başlangıç noktası olarak seçilip bir "başarı hissi" yaratılmalı; bu yetkinlik, diğer zayıf alanlardaki (tasarım, entegrasyon vb.) ödevlerin bir parçası olarak kullanılmalıdır.
7. Güncel içeriklerle motivasyonun desteklenmesi sağlanmalıdır. Açık uçlu yanıtlarda dile getirilen "**Yapay Zeka Etiği**" gibi güncel konular, ana eğitim programına birer "**seçmeli modül**" veya "**kısa seminer**" olarak eklenerek grubun güncel kalma isteği ve motivasyonu canlı tutulmalıdır.
8. Unvan gruplarına göre farklılaşan ihtiyaçlar gözetilerek hedef kitleye özgü içerik geliştirme çalışmalarına yönelme önerilmektedir.
9. Sonraki dönemlerde tekrarlanan ölçümlerle değişim/gelişim takibinin yapılması akademik niteliği artıracaktır.